

Г-жа Масларска

Я мълчи! Ще сѣчешъ... тѣй се сѣчало...
И бедни хора има, по една кжщичка иматъ и
ти мислишъ да я съборишъ ли...

Масларски

Жертви трѣбватъ, Дафинке, какво да правимъ. (Чува се свирката на автомобилъ). Пакъ минава! Бай Таско, единъ автомобилъ току минава, единъ жълтъ автомобилъ, какъвъ е той?

Кокичковъ

Видѣхъ го и азъ. Не знамъ. Отъ отзарана го гледамъ салъ току ходи ту въ общината, ту въ банката. Единъ младъ човѣкъ е въ него. Казватъ, че билъ милионеръ.

Масларски

Милионеръ? И тазъ хубава... (Смѣе се)

Кокичковъ

Тѣй казватъ.

Г-жа Масларска

То пъкъ милионеритѣ да не никнатъ като гжби!

Масларски

Милионеръ... Никакъвъ милионеръ не е той. Единъ милионеръ имаше и ний го взехме. Свърши се то.

(Отвънъ по стълбата се чува смѣхътъ на Фъргова).